

Cộng Đồng Việt Nam Oregon tham dự diễu hành ngày Cựu Chiến Binh Hoa Kỳ (Veterans Day) ngày 11/11/2016

Cũng như hàng năm, năm nay buổi diễu hành ngày Cựu Chiến Binh Hoa Kỳ được tổ chức vào sáng thứ Sáu, ngày 11 tháng 11 trên đại lộ NE Sandy Blvd, từ góc đường NE 40 & Tillamook đến ngã tư NE.48 & Sandy Blvd.

Rất may, thời tiết hôm nay khá tốt: không mưa, không gió lớn và không lạnh lắm. Từ sáng sớm các chiến hữu đã sốt sắng có mặt tại điểm tập trung. Tất cả oai phong trong bộ quân phục ngày nào. Tôi thấy có đủ sắc áo của Hải, Lục, Không Quân, CTCT và quý cựu SVSQ của Hội Ái Hữu Cựu SVSQ Trừ Bị Thủ Đức. Đặc biệt có sự tham dự của Thiếu tá Phạm Minh Nguyệt (Khiếm thị) và phu nhân, Chiến hữu Bình dù bị stroke liệt cánh tay cũng nhiệt tình tham dự. Ban Chấp Hành Cộng Đồng Oregon, nhiếp ảnh gia Mary Nguyễn và phóng viên Quang Trung. Quân số đoàn diễu hành lên đến 25 người và ông Smith, một cựu sĩ quan của Lực Lượng Đặc Biệt (mũ nổi xanh) của Hoa Kỳ từng tham chiến tại Việt Nam, mà năm nào ông cũng sát cánh cùng chiến hữu chúng ta trong suốt đoạn đường diễu hành.

Đặc biệt năm nay theo sau đoàn diễu hành là chiếc pick-up được sơn màu rằn ri Biệt Động Quân với cờ Quân Lực và các quân binh chủng. Có ghé ngồi phía sau dành cho quý cựu chiến binh cao tuổi. Chung quanh xe được cắm cờ Việt-Mỹ, trông rất oai phong! Chiếc quân xa diễu hành, là tâm huyết của anh Đoàn Kim Bảng, Hội trưởng Hội Quân Cán Chính VNCH/Oregon mong muốn từ lâu. Cuối cùng tâm nguyện của anh đã

thành khi anh tìm mua được chiếc pick-up và chính anh đã ra công tân trang, để từ chiếc xe dân sự biến thành một quân xa. Xe được dành cho ngày Quân lực và các cuộc diễu hành của cộng đồng. Hoan hô ông Hội Trưởng Đoàn Kim Bảng! Người viết ghi nhận ngày diễu hành Veterans Day năm nay có hai sự kiện lớn đáng lưu tâm:

- **Thứ nhất: đoàn diễu hành của chúng ta được người xem hai bên đường nhiệt liệt vỗ tay, vẫy cờ hoan hô và nghe thật nhiều tiếng hô lớn "Thank you! Thank you".**

- **Thứ hai: trên tờ báo The Oregonian online có chụp ba tấm ảnh người lính, cờ VNCH và cái banner khổ lớn với huy hiệu Tổng Tham Mưu Quân Lực VNCH bên trái và dòng chữ "Republic of Vietnam Armed Forces Veterans of Oregon" nằm bên phải.**

Phải chăng hai sự kiện ghi nhận trên, mang ý nghĩa thật lớn: "Người Mỹ không quên chiến tranh Việt Nam và họ đã dành cảm tình đặc biệt cho cộng đồng người Việt tại Oregon nói chung và dành cho những người lính VNCH nói riêng".

Diễu hành xong, mọi người cùng về nhà

hàng Phở Hùng 82 để dùng buổi cơm trưa do Ban Chấp Hành bảo trợ và chủ nhân nhà hàng (TQLC Nguyễn Hoàng Kiệt) giám giá đặc biệt.

Là một thành viên trong đại gia đình Chiến Hữu VNCH Oregon, tôi được một số chiến hữu chỉ định làm đại diện để ghi danh và liên lạc với Ban Tổ Chức Portland Veterans Day Parade 2016. Nơi đây, Tôi xin chân thành cảm ơn đến tất cả quý chiến hữu trong đoàn diễu hành, ông Chủ Tịch CĐ Từ Đức Tháo cùng toàn Ban Chấp Hành VNCO, cô Mary Nguyễn (nhiếp ảnh gia), chủ nhân Phở Hùng 82, quý đồng hương đứng hai bên đường cổ vũ và phóng viên Quang Trung thu hình.

Xem hình ảnh và video trên website của LINH: www.chienhuuoregon.com

Tường trình: CH/HQ. Phạm Quốc Nam.

Photo: Mary Nguyễn

Vài Cảm Nhận trong Ngày Lễ Cựu Chiến Binh Hoa Kỳ 11/11/2016

(Viết kính tặng Quý Chiến Hữu và gia đình cùng Quý đồng hương thân yêu)

TÂM NGUYỄN

Rời phòng mạch Bác sĩ Hoàng, tôi thấy quá vui vì tâm lòng săn sóc ân cần của vị bác sĩ trẻ, là con trai của cựu quân nhân QLVNCH. Vui hơn nữa vì được biết sức khoẻ của mình vẫn tốt.

Vợ tôi lái xe đưa tôi đến thẳng góc đường Sandy và 45, nơi mà đoàn diễu hành nhân ngày Cựu Chiến Binh Hoa Kỳ sẽ phải đi qua.

Thật là may mắn, hay đúng hơn là Trời chịu kẻ có lòng: Tôi đến vừa kịp giờ. Hình ảnh trước mắt, đẹp như mơ.

Xa xa, dưới bầu trời mùa thu nhiều mây trắng bay, Lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ, đang cùng với màu cờ Hoa Kỳ, rực rỡ, uy nghi tung bay trước gió. Quanh đường phố thênh thang, dày đặc những người Mỹ, đủ mọi sắc dân trắng, vàng, đen, đỏ. Trẻ, già, trai, gái, sát cánh bên nhau. Mặc cho gió thu se lạnh. Ai nấy lộ vẻ hân hoan. Áo quần đẹp đẽ. Trên môi cười rạng rỡ. Cùng nhau vui đùa, nhẩy nhót. Những bà cụ già níu lấy cánh tay chồng, hay chòm mình trên những chiếc xe lăn. Những người mẹ trẻ, tay ôm con, tay phát cờ, nô nức chào mừng đoàn quân đang diễu hành ngang qua trước mắt.

Đường phố Sandy ở thành phố Hoa Hồng Portland Oregon hôm nay, khác hẳn với cái không khí êm ả của ngày thường. Quang cảnh nhộn nhịp. Không gian tung bừng trong ngày lễ hội. Tiếng kèn trống nhịp nhàng, rộn rã. Lòng tôi thật là vui và luôn dâng lời cảm tạ Thượng Đế đã hằng ngày chăm sóc, cùng người dân Mỹ đầy lòng hào hiệp, đã mở rộng vòng tay yêu thương cho được chung sống, hoà nhập trên đất nước tự do: Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ.

Bỗng chợt nhớ trong một trang sử: Thế Chiến Thứ Nhất chấm dứt đúng 11 giờ ngày 11 tháng 11 năm 1918. Mỹ cùng đồng minh đã buộc bọn Đức hung hãn, làm tan nát thế giới, phải buông súng trao giáp quy hàng trong đống đầu nhức nhối. Và kể từ đó, bất kể là vào ngày nào trong tuần, cứ đến ngày 11 tháng 11 hằng năm, là khắp nơi trên xứ sở Hoa Kỳ, toàn dân nô nức ăn mừng Ngày Cựu Chiến Binh. Mục đích để vinh danh và ghi ơn những người cựu chiến binh Hoa Kỳ. Đồng thời để cao tinh thần yêu nước, quyết tâm xả thân phục vụ và hy sinh cho lợi ích chung của toàn dân. Ngày Cựu chiến binh - Veteran Day - không nên nhầm lẫn với ngày - Memorial Day- Ngày Chiến Sĩ Trận Vong. Đó là một ngày để ghi nhớ công ơn của toàn thể những người chiến binh nam hoặc nữ đã hy sinh cuộc đời và mạng sống trong khi phục vụ tổ quốc

Tâm trí tôi đang lơ mơ lạc về bên kia cõi trời Nam, nơi mà toàn dân đang ngày đêm phải chịu sống trong cảnh gông cùm cộng sản. Bỗng muôn tiếng reo hò, cùng những tràng pháo tay rộn dập xen lẫn tiếng hoan hô vang trời.

Từ xa có thể dễ dàng nhận ra bóng dáng của những người chiến sĩ Việt Nam Cộng Hoà thân yêu, đang lừng lững tiến tới. Trong hàng quân đi đầu là Anh Trung, một cựu sĩ quan Không Quân cao lớn thủ quốc kỳ Hoa Kỳ cùng vị Cựu Sĩ Quan CTCT thuộc QLVNCH - được biết đó là ông Nguyễn thế Thăng, đương kim Trung Tá trong Lực Lượng Phòng Vệ Binh Quốc Gia thuộc TB Oregon, thủ ngọn Cờ Vàng Việt Nam Cộng Hoà. Hai bên là hai cựu chiến binh vai nâng súng dài. Dáng vẻ uy dũng trong bộ quân phục rằn ri Thủy Quân Lục Chiến. Phía sau là những cựu Sĩ Quan trang trọng và uy nghiêm trong bộ quân phục Tiểu Lễ, màu ca ki vàng của Trường Bộ Binh Võ Khoa Thủ Đức, đang trân trọng nâng khung vải trắng với hàng chữ hai màu xanh đỏ:

**REPUPLIC OF VIETNAM
ARMED FORCES
VETERANS OF OREGON**

Theo sau là những cựu chiến binh trong các sắc phục của các binh chủng Bộ Binh, Không Quân, Hải Quân, Biệt Kích.

Đặc biệt, hằng năm trong toán diễu hành thường xuyên có mặt một cựu Sĩ Quan Hoa Kỳ với dáng vóc cao lớn, hăm hờ, tay cầm cờ VNCH sánh vai, nhịp bước cùng các anh em thân thiết. Được biết trước 1975, vị cựu SQ Lực Lượng Đặc Biệt Hoa Kỳ này đã từng góp sức chiến đấu tại Việt Nam trong nhiều năm.

Tiếp tới là ông Từ Đức Tháo, Vị Chủ Tịch Cộng Đồng Việt Nam Oregon đang hân hoan sánh bước cùng hai vị cựu Sĩ Quan khác đó là ông Hoàng tiến Phương và Nguyễn Đức Liêm. Sự có mặt của ông là gạch nối quý báu và cần thiết giữa hai thế hệ cha ông và giới trẻ trong cộng đồng Việt Nam tại đây.

Và sau cùng là chiếc xe mui trần sơn màu sắc phục Biệt Động Quân oai hùng. Với hai lá đại kỳ VNCH và hai Quân kỳ đang tung bay trong gió sớm. Trên xe có sự hiện diện của ông Đoàn Kim Bảng, đương kim chủ Tịch Hội Ái Hữu Quân Cán Chính Portland Oregon. Ông luôn luôn nhiệt tình đóng góp công sức trong mọi sinh hoạt của Cộng Đồng. Trên xe còn có hai người phụ nữ Việt Nam, cùng với hai cựu Sĩ Quan Bộ Binh. Luôn tay phát lá cờ Việt Mỹ, như muốn hoà với những người có mặt hai bên vệ đường,

trong lời chào tao ngộ, chia xẻ lòng biết ơn với các cựu chiến binh đã góp công sức lớn lao, mang an vui êm ả cho mọi người.

Tất cả trở thành một khối màu sắc hài hòa, sinh động. Tôi đứng đó, chung tâm lòng với dòng người xa lạ. Riêng tôi, trước 75, cũng đã từng là một chiến binh QLVNCH. Cả cõi lòng mình, giữa giờ phút thiêng liêng đó, như đang háo hức chiêm ngưỡng vẻ đẹp kiêu hùng của một toán quân hành trong niềm kiêu hãnh vô biên. Chung niềm tri ân những chiến binh thân thương kia, đã nhiều năm lần lộn trên sa trường Việt Nam đầy máu lửa của hận thù, gian nguy và chết chóc. Những người đã vào sinh ra tử, cống hiến cả tuổi xuân xanh, nguyện cả cuộc đời hiến thân giúp nước. Nhưng chẳng may vận nước đã tàn, mà đành phải làm người thua cuộc. Chịu bao nỗi nhục nhằn của kẻ chiến bại, vào tù ra khám, ngay trên chốn quê hương yêu dấu của mình.

May thay, những người lính chiến đích thực của QLVNCH vẫn còn đây, ngay trên đất nước của dân chủ tự do; của hoà bình và no ấm. Họ vẫn còn có dịp, trân trọng được mang trên mình, đủ màu quân phục oai phong lẫm liệt của ngày nào. Thời gian mà họ đã quyết lòng hy sinh thân mình để cứu miền Nam thân yêu, khỏi rơi vào bàn tay của kẻ thù bạo ác, đến từ phương bắc. Và như muốn nói với mọi người rằng, qua muôn nỗi khổ đau cùng cực, họ vẫn giữ mãi lời nguyện yêu thương, luôn trung thành với lý tưởng tự do và hẹn một ngày về trong vinh quang với tổ quốc.

Theo lời tâm tình của cựu Sĩ Quan Hải Quân Phạm Quốc Nam qua một lần gặp gỡ, đã sốt sắng chia xẻ niềm vui với tôi: “Với 3 tấm hình chụp toán diễu hành của mình được trân trọng đăng trong báo Mỹ Oregonian, và clip video thu hình, (Xin mời quý đồng hương có thể theo dõi toàn quan cảnh cuộc diễu hành do anh Quốc Nam thực hiện trên Website của Hội Ái Hữu Quân Cán Chính VNCH) - Đặc biệt ghi nhận hình ảnh những người dân bản xứ đứng hai bên đường đã nhiệt liệt cổ vũ và reo vang lời Thank You, vọng theo bước chân của toán diễu hành. Mọi người cảm thấy vui vẻ và vô cùng hãnh diện với sự có mặt của mình”.

Cũng theo anh Quốc Nam: “Sự kiện này mang một ý nghĩa rất đặc biệt về thái độ chính trị, đối với chiến tranh VN và tình cảm trân trọng của dân bản xứ đã dành cho cộng đồng VN Oregon nói chung và cho những người lính chiến VNCH chúng ta nói riêng.”

Cá nhân tôi thấy ngay trên chiếc cần của xe hơi, hoặc trên ngực áo của nhiều người cựu chiến binh Mỹ, giữa những hàng mẽ đai đầy màu sắc kia, là chiếc huy chương mang rõ hình cờ VNCH. Nơi mà chính họ đã từng tham gia nhiều trận chiến ác liệt, ngăn chặn bước chân xâm lược của cán binh cộng sản cuồng điên và bạo tàn.

Có lẽ thấy quen quen sao đó, một người cựu chiến binh Hoa Kỳ, với chiếc huy chương mang cờ Vàng Ba Sọc đỏ trên ngực áo, lên tiếng chào vợ chồng tôi bằng tiếng Việt lơ lớ: - “Xinh Chào aenh trị” - Làm chúng tôi không thể nhịn được cười. Qua câu chuyện làm quen, anh khoe với tôi đã biết Sài Gòn, Nha Trang, Vũng Tàu và nhiều nơi khác ở miền nam Việt Nam. Và tỏ ra vô cùng thích thú biển cả và ruộng đồng ở đó. Anh ta rất vui khi trông thấy màu cờ cùng toán diễu hành của các cựu quân nhân Việt Nam Cộng Hoà. Họ làm anh nhớ lại những kỷ niệm của những ngày bên nhau, cùng chung lý tưởng chống kẻ thù cộng sản... Vợ tôi ngó lời cảm ơn anh và đồng đội đã chịu đựng hy sinh chiến đấu vô cùng gian khổ ở Việt Nam, và chúc anh cùng gia đình một ngày vui về... Anh mỉm một nụ cười hiền hoà và choàng tay ôm lấy tôi. Lòng

tôi thật cảm động. Thấy thương anh lính Mỹ này như một người đồng hương đã bao ngày xa cách.

Đôi ba phút bên anh, tôi chợt nhớ tới con số hơn 58 nghìn thanh niên Mỹ oai phong đẹp đẽ, cùng với hàng trăm nghìn người con yêu của miền Nam đã bị VC ra tay sát hại, đã bỏ thân vì lý tưởng cao đẹp, bảo vệ tự do cho quê hương yêu dấu của tôi. Đến bây giờ, ai ai cũng đều thấy rõ, đất nước sau 40 năm lọt vào tay cộng sản, tiếng kêu than của người dân bị bạo quyền bức hiếp vang dậy khắp nơi. Biên cương, hải đảo bị xâm chiếm. Tương lai đất nước vô định trong tay giặc tàu. Người dân bị tước đoạt mọi quyền tự do tối thiểu của con người. Thấy thật đau lòng.

Tôi lại nhớ đến những ngày tháng con út còn đang học tại trường trung học Kỹ Thuật Benson ở Portland. Mỗi khi có dịp bước vào văn phòng của nhà trường, là tôi không bao giờ quên tìm tới bảng danh sách dài, ghi danh những học sinh của trường đã tham chiến và tử trận trong cuộc chiến tại Việt Nam, mà lòng vô cùng xúc động. Biết nói sao cho hết tấm lòng tri ân sự hy sinh cao quý của những người thanh niên trai trẻ để thương này cho đất nước của mình. Tôi chỉ còn biết thường xuyên chuyện trò, khuyên lơn con cháu cố gắng học hành, trau dồi đạo đức, yêu thương nhau, xây dựng cộng đồng Việt Nam vững mạnh, biết ơn người đã nằm xuống và sống xứng đáng trở thành những nhân tố tốt cho xã hội.

Nhìn thấy những ánh mắt thương yêu triu mến, những tiếng vỗ tay, tiếng hoan hô và lời cảm ơn vang dội khi toán quân VNCH đi ngang qua, thì lòng tôi thực sự vui mừng. Tập thể của chúng ta đã thực sự lớn mạnh và dần dần hội nhập vào cuộc sống mới. Và đó là thành quả của mỗi người Việt tha hương, của Cộng Đồng Việt trong bao năm qua. Tôi cảm thấy yêu mến và hãnh diện về người đồng hương của mình biết bao.

Ngày tháng sẽ dần qua. Ước mong những hình ảnh và hành trình tốt đẹp này sẽ tiếp diễn mãi qua bao đời con cháu mai sau. Và đó là trách nhiệm của mỗi người, của từng gia đình, của Cộng Đồng người Việt chúng ta, sốt sắng trong sinh hoạt tham dự những ngày Truyền Thống của dân bản xứ, hoặc những ngày duy trì, suy tôn văn hoá riêng của dân tộc mình. Tiếp tay giúp con cháu tích cực tham gia, thay thế vai trò và vị trí của những người đi trước, đứng như phương châm Tre Tàn Măng Mọc.

Có thể vài chục năm sau, trên xe chở đầy con cháu chúng ta- những người Việt Nam-có mang đồng chữ hai bên xe: “Con Cháu Của Các Cựu Chiến Binh QLVNCH Cảm Ôn Người Dân Bản Xứ Hoa Kỳ.” Thật là Thuận hoà và Nhân ái. Trước khi chia tay, cả toán tham dự buổi diễu hành đã vui mừng quy tụ tại Phố Hùng 82. Vị chủ nhân Nguyễn Hoàng Kiệt, chính là một cựu chiến binh Thủy Quân Lục Chiến QLVNCH. Buổi ăn thân mật, thăm đờm tình Quân Dân, do Ban Chấp Hành Cộng Đồng VN khoản đãi. Xin tri ân tất cả mọi người.

Chúng tôi lại được một ngày vui sống đầy ý nghĩa tốt đẹp trên quê hương thứ hai này.

TÂM NGUYỄN
11/12/2016

**QUẢNG CÁO & RAO VẶT
TRÊN OREGON THỜI BÁO**
xin gọi: (503) 888-0308,
(503) 317-8081

